

ԱԶԳ

Կրկն

Թեև Լարս ֆոն Թրիերի «Դոգ-վիլը»-ը մերկայացված էր Կանոնի վերջին փաստաթուղթում, ոչ մի մրցանակ չառնեց (2000-ին ձեռնարկը արդեն արժանացել է «Ոսկե արձանի»-ի «Ջյուրի»-ի քննադատությանը և կարահանած «Խավարում դարձրեց» ֆիլմի համար), հռչակվող դաժնացու էկրանային քաղաքացու էլան վերջին աշխատանքը Լարսի կարծիքով այս կինոարվեստ էր ոչ զվարճիչ, առաջ ամենակարևոր իրադարձություններից մեկն է: Փորձարարությանը եւ փիլիսոփայական խորությամբ դրուժված «Դոգվիլը» ամերիկյան գավառում հայտնված բարեխիտ անձնապահու Գրեյսի դասնությունը, որտեղ նա հեզհեզ վերածվում է բոլորի մտադրող սրբազանի սրբազանի, Թրիերի ծրագրած «USA» տեղափոխման ամառը մասն է երկրորդ մասի նկարահանումները կկատարվեն այս ձմռանը: Ստեյն Թրիերը դասախոսում է «Premiere» հանդեսի հարցերին:

Ե հետաքրքիր էր Լարսի ոգեցնել, ուղղակի էր նա խորում դա մասին: Այն ժամանակից ի վեր, ինչ կինո են եկել համակարգչային տեխնոլոգիաները, եւ հայտնվել են «Մասնիների սիրակալի» դեպ ֆիլմեր, ինչ համար առանձնապես կարևոր է վերադառնալ ինչ-որ բան դարձրեց:

- Շատերը ձեր կինոնկարը կկոչեն ֆիլմ-ներկայացում: Իսկ դուք ինչպե՞ս կընդունեիք:

- Նիկոլը հետաքրքիր է իր մասնագիտությամբ, նա ուզում է զարգանալ, փորձել նորը: Մի առիթով հարցազրույցում ասել էր, թե հավանում է իմ ֆիլմերը, եւ էլ կարդացի: Սցենարը գրել են հասուն նրա համար:

- Իսկ ինչպե՞ս միասին աշխատեցիք: Հանդիպումը նրա հետ ավելի խաղաղ էր, քան Բյորնի:

- Նիկոլի հետ հիանալի աշխատեցիք: Պայմար Բյորնի հետ երկար էր,

եւ, իսկ եթե երկուսն են, ուսիկան եւ: Մա կասարվում է ամեն մի ռեժիսորի հետ:

- Դուք սցենարներ եք գրում, ռեժիսորություն անում, նկարահանում որդես օղերսո: Դա չի՞ հոգեցնում:

- Ես կաշխատեմ այսպես, քանի դեռ ողջ եմ: Շատ համար եմ եւ համարության մեջ անկոսում: Կարողանալ եմ մեթոդը, եւ ոճը: Երեզրության բոլոր մասերը սարսափե-

թե ոչինչ չեն վճարում նրան:

- Ինչու՞ է ձեզ դեմք եկել կարգի դուրս հնչող ձայնը:

- Դա բան է նշանակում: Օրինակ, եթե ձեզ ստանություն են ցույց տալիս, երկու բառը բավական է տեսարանի իմաստը լիովին փոխելու համար: Ես խիստ երգիծական եմ եւ գրել: Գիտեմ երկարատև է, բայց ձոն Չոթին խնդրել եմ, որ կարգա այնպես, ինչպես գրված է: Ինչ համար բան կարելու էր, որ Չոթը որոշակի բիսանական առողանություն ունի. ես ուզում էի Ամերիկյան ցույց տալ այնպես, ինչպես տեսնում են դրսից:

- Իսկ ինչպիսի՞ն են Ամերիկյան տեսնում դրսից:

- Այդ Ամերիկյան գոյություն ունի միայն երեւակայության մեջ: Իմ դասերացումների վրա բան է ներգործել, բայց կոնկրետ «Դոգ-վիլ»-ի դեմքում ձոն Սթայնբերգը, Թոմսոն Ուայլդերը: Ես բան ֆնադասաբար եմ սրամարված այն ամենի հանդեպ, ինչ տեղի է ունենում այդ երկրում, եւ բան ամերիկացիներ համաձայն են ինձ հետ: Ես Ամերիկյան չեմ ֆնադասում. վստահ եմ, որ դա հիանալի երկիր է: Չեմ եղել այնտեղ, քանի որ իմ նախաձեռնում, բայց կուզենայի լինել: Ավելի կասեմ, ինձ ամերիկացի եմ համարում: Մեծ բոլորս էլ արդեն վաղուց աղորում են Ամերիկայում: Այն Ամերիկայում, որն ամենուր է, չորս կողմը ամերիկյան ֆիլմեր են, ամերիկյան երաժշտություն, դարձյալ fast-food-ը: Ես ֆնադասում եմ ամերիկացի ֆադակական գործիչներին, բայց ֆնադասում եմ նաեւ դաժնացիներին: Ամերիկայի խնդիրն այն է, որ բան գործը է: Բոլորը բժժ ունեն, թե ինչ են մասնում դաժնացի ֆադակական գործիչները, նրանց կարծիք ոչինչ չի նշանակում, նրանք ուժ չունեն: ԱՄՆ-ը ուժի տեղ է: Իսկ իմ փորձը հուսում է. եթե ուժեղ ես, միտք գործարար լինեմ, նախ մասնում, հետո գործեմ: Եվ ինձ թվում է, որ որոշ գործողություններ ԱՄՆ-ում այնքան էլ հանգամանորեն չեն կոնադասվում, որքան անհրաժեշտ է: Դուք գիտեք խոսել ինչի մասին է:

- Պատեզվե՞ր, ի դեպ, սկսվեց ձեր ֆիլմի նկարահանումներից հետո:

- Ի՞նչ ի դեպ: Դա լավ չէ, որովհետեւ ես այնպիսի գազադուրություն ունեմ, ասես չափազանց ակնհայտ բան եմ նկարել:

ԼԱՐՍ ՖՈՆ ԹՐԻԵՐ. «Բոլորս էլ արդեն վաղուց ապրում ենք Ամերիկայում»

- Ինչու՞ է «Դոգվիլը» այդքան բարեբան:

- Ինչու՞ (Թիմոթի է): Դա այն է, ինչ միտք սովորել լրագրող դաժնակալի միտք հարցնել «Ինչու՞»: Ու նաեւ «Ե՞րբ» եւ «Ինչի՞ համար»: Դրան հարձար են կյանքի բոլոր դեմքերին: Ինչու եմ ֆիլմը նկարահանել ղեկորների փոխարեն հասակին նկարված սոցիալական գծերով: Տարբեր դասնադներ կան: Որովհետեւ դա բան սրամարանական է սվալ դասնության համար: Այն դասնադով նաեւ, որ ես ձգում եմ դարձություն: Հեռուստատեսությունն ու կինոն, սովորաբար, տղավորության են հասնում բան ծանրաբար, քաղաքակալի միջոցներով: Իսկ բանում արդեն 10 րոպե անց մարդիկ տարված են գործողությամբ, թեւ այնտեղ ոչ մեկին չեն տարնում, ինչպես մասնաֆիլմերում: Ես բանտեղից դարձություն եմ փոխանել իմ ֆիլմի համար:

- Չե՞ր դարձությունը հակասում է այն ամենին, ինչ հիմա կասարվում է կինոյում:

- 70-ականներին մարդիկ անընդհատ ինչ-որ բաներ էին հորհում, կինոյի լեզուն բանազվում էր: Հիմա ոչ ոք նոր չի ընկալում: Թեւ այն բանում, որ ես վերցրել եմ բանտեղի տեխնիկան, առանձնակի նկատում չկա: Ինձ թվում է՝ բանտեղ կարող

- Ոչ մի կերպ: Ես դեմ եմ բնորոշումներին: Դրանք սահմանափակում են:

- Դուք չի՞ք վախենում, որ ձեր հնարքը կարող է չգործել:

- Ես ոգեւորված եմ: Մի բան հետաքրքիր է մարդկանց գեներել վերացական միջավայրում եւ սոցիալական միջավայրում: Ինչ որ չորս կողմը իրականություն է: Ինձ դուր է գալիս դրան հետեւել: Ինձ հետաքրքիր է հեռուներին կյանքի կոչող մանրամասները: Եվ դրան առավել եւս հետաքրքիր է հետեւել թեմում, որը նախատեսված չէ կյանքի համար:

- Ինչպե՞ս Նիկոլ Քիդմանը համաձայնեց այդ փորձարարությանը:

հավասարեց ինձ, եւ մեզանց ոչ մեկը զենքը վայր չդրեց: Տարբերությունն էլ հենց դա է. Նիկոլը ցանկություն ուներ «Դոգվիլ»-ում խաղալու: Նա ինձ վստահում էր: Իսկ Բյորնն ու ես երբեք չէինք համաձայնում, թե ինչ ենք ուզում անել: «Դոգվիլ»-ի վրա սկզբունորեն դժվար էր աշխատել, քանի որ միայն 6 օրաբառ ունեինք: Նկարահանման հրադարակում 18 դեռասան կար, եւ բոլորն ուսուցողական կարի ունեին... Ես ուզում էի նրանցից յուրաքանչյուրի հետ լինել, բայց նման դիմի դեմքում դա անհնար է: Չէ՞ որ ես կանգնում եմ նաեւ կինոյիցիկի հետեւում, այնպես որ դա ինձ ծնունդ էր: Ինչպես երեխաների դարազայում. եթե մի երեխա ունես, մարդ

լի նման կլինեն եւ ահավոր մռայլ:

- Եվ Քիդմանը կնկարահանվի բոլոր երեք ֆիլմերում:

- Վստահ եմ: Ես կարող էի երեք տարբեր ֆիլմ նկարահանել երեք տարբեր Գրեյսով, բայց երեք ֆիլմը երկու տարբեր Գրեյսով անհնար է: Եվ Նիկոլը դա հասկանում է: Ուստի, եթե նա խաղա երկրորդ ֆիլմում, մեծ դրամաագիր կկենեմ, ըստ որի նա կդարձվի խաղալ երրորդում, ինչ էլ որ լինի: Թե չէ ամեն ինչ կդաժնացնի անհեթեթ: Ես ու նա մանրամասն խոսել ենք դրա մասին, եւ ես համոզված եմ. նա կընդառաջի մեզ: Նիկոլը բավական հարուստ է նման վճիռ կայացնելու համար: Չէ՞ որ նա փողի համար չի խաղում ինձ մոտ: Մեծ գրե-

«ԴՈԳՎԻԼ» ԵՎ ՊԻԿԱՍՍՈՅԻ ՆՎԱՐԸ

Նիկոլ Քիդմանը ֆոն Թրիերի մասին

Ես վաղուց, բան վաղուց էի ուզում աշխատել ֆոն Թրիերի հետ, ուզում էի նկարահանվել «Դոգվիլ»-ում, բայց հետո ինձ հազար ու մի բան դասնեցին: Եվ մեր առաջին խաղանքի առաջին օրաբառը ինձ համար ամեն ինչ բարդ էր, երեւում, Լարսին լիովին չէի հասկանում:

Երբ առաջին անգամ տեսա նկարահանման հրապարակը, անհանգստությունս միայն ավելացավ: «Տեղ Աստված, մասնեցի, սրանից երբեք բան չի սացվի»: Հիմա տեսնում եմ, որ սխալվել եմ: Բայց երբ ասացին, որ ինձ իսկական վզակաղ ու օրթա միտքի հազգնեն, արդեն դժգոհացի: Կարծում էի, թե օրթան էլ, բան խուցն էլ միտքի դասնական լինեն... Եվ կրակահանգից հրաժարվեցի: Ես ու Լարսը զննեցինք անհատում գրոսնելու եւ սրանց խոսեցինք: Երեք ժամ գոռոզացինք մեկմեկու վրա, բայց անհատից դուրս եկանք

միմյանց հսակ հասկանալով: Ես սկսեցի այդ դերին վերաբերել որդես փորձության, որն անհրաժեշտ է դեռասանուհուն: Ինձ դուր են գալիս այն ռեժիսորները, ովքեր փոխում են կինոյի լեզուն: Լարսը հենց այդպիսին է: Կուրբիկն էլ էր այդպիսին: Նա իրավացի էր, երբ հրաժարվում էր ասել, թե ինչի մասին է ֆիլմը: Եվ դա բան իմաստուն վճիռ է «Դոգվիլ»-ի մասն ֆիլմի դարազայում, ֆիլմ, որ բավական խորն է եւ կարող է տարբեր կերպ մեկնաբանվել: Պիկասոյի նկարին նայելիս չեմ ասի, թե այս ու այս բաների մասին է: Այդպես էլ այստեղ ամեն ոք «Դոգվիլը» կհասկանա իր մակարդակով: Ոմանց ֆիլմը կզայրացնի, մյուսներին կսխալեցնի, բայց Լարսի ֆիլմերը հենց դրանով են լավ: Հիանալի է, որ մեր ուղիները հասկանալի են ինձ: Հինգ տարի առաջ ես դրան դասնառես չէի լինի:

ԱՐԺԵ ԴԻՏԵԼ

24 նոյեմբեր, 01.20 ԳԻ
 «Եղիսն ու Մարտել»*: Ռեժիսոր՝ Կլոդ Լեյլու: Դերերում. Էվելին Բուի, Մարտել Սերդան կրստեր: Ֆրանսիա, 1983:

Անդրադարձ եղիս Պիպի եւ նշանավոր բոնցմամարտիկ Մարտել Սերդանի սիրավեպի: Հոր դերը խաղում է որդին:

24 նոյեմբեր, 04.00 Կենտրոն
 «Ավկասոն»*: Ռեժիսոր՝ Պիեռ Պաոլո Պազոլինի: Գլխավոր դերում՝ Ֆրանկո Չիսսի: Իտալիա, 1961:

Կարլոլի Վարիի փաստաթուղթի գլխավոր մրցանակին արժանացած դրամա հոռոտական կյանքի լուսանցում ապրողների կյանքից:

25 նոյեմբերի 01.30 Արմենիա
 «Տղաները չեն լալիս»*: Ռեժիսոր՝ Քիմ Գրեյս: Դերերում. Հիլդրի Սուեն, Էլե Սեփինյի: ԱՄՆ, 2001:

Տրանսսեֆուալ Բենդոն Թինայի դրամաթիկ դերակատարման համար Հ. Սուենին ընտրվել է «Օսկար»:

26 նոյեմբեր, 05.10 Կենտրոն
 «Եղիլ արհա»*: Ռեժիսոր՝ Պիեռ Պաոլո Պազոլինի: Դերերում. Ֆրանկո Չիսսի, Սիլվանա Մանգանո: Մասսիմո Չիսսի: Իտալիա, 1967:

Սոֆոկլեսի ողբերգության էկրանացումն է՝ ֆրեյդիսական բանալիով:

27 նոյեմբերի, 02.30 ԳԻ
 «Դրախտից հեռու»*: Ռեժիսոր՝ Թոդ Չենս: Դերերում. Ջոն լիան Սուր, Դենիս Էուեյդ: ԱՄՆ, 2002:

«Ռեբրո» ոճի ընթանական դրամա, որի գլխավոր դերակատարուհին արժանացել է Վենետիկի փաստաթուղթի մրցանակին:

28 նոյեմբերի, 05.20 Կենտրոն
 «Մամա Ռոմա»*: Ռեժիսոր՝ Պիեռ Պաոլո Պազոլինի: Գլխավոր դերում՝ Աննա Մանյանի: Իտալիա, 1962:

Հասարակաց կինո ջանքում է որդուն դաստիարակել վայելուչ վարուբարի կանոններով:

29 նոյեմբերի, 05.20 Կենտրոն
 «Մեծ ու փոքր թռչուններ»*: Ռեժիսոր՝ Պիեռ Պաոլո Պազոլինի: Դերերում. Տոնո, Նիլեթտո Դավոլի: Իտալիա, 1966:

Անդրիսիսական երգիծանք:

30 նոյեմբերի, 01.30 ԳԻ Երեւան
 «Տարբու»*: Ռեժիսոր՝ Լարս Վոն Թրիեր: Դերերում. Տակեի Կիսանո, Ռյուիեյ Մացուդա, Սինթի Տակեդա: Ճապոնիա - Ֆրանսիա, 1999:

Մամուլայական դրամա գեղեցկության ավերիչ ուժի մասին:

Էջը դաստասեց
 ՉԱՎԵՆ, ԲՈՅՏԱՅՏՈՒԷ

Մի կաթիլ կուլար մեղրի սակարում

Ըստ որոշ աղբյուրների, «Դոգվիլը» ցուցադրության ժամանակ Նիկոլ Քիդմանը չի դիմացել այն ամենին, ինչ կասարվում է էկրանին եւ գուժանված դուրս է եկել դախիլից: Նրան վերագրվում են հետեւյալ խոսքերը. «Ես նայում էի այդ բոլոր սարսափներին եւ մտածում, որ ֆիլմը գրեթե անդաժնացած է. բանություն, նկատառում, նորից բանություն... Գրողը սանի, ինչպե՞ս եմ համաձայնել: Այնուամենայնիվ, Թրիերը մեծ ցիցիկ է: Եվ նկարահանում է բան բան կինո»:

